

ning af den for os saa vigtige Kreaturudførsel til England. At træffe de fornødne Foranstaltninger til saavidt muligt at værgе Landet mod deslige Ulykker, turde derfor nu være blevet en uafviselig Pligt for Regjeringen, der vilde paadrage sig et stort Ansvar ved at lade de Udværter uændede, som de berørte, nys foresaldne Begivenheder indeholde. Størst Sikkerhed mod Indbringelse af Smittefare fra Sverig vilde aabenbart et ubetinget og strengt overholdt Forbud mod Indførsel af levende Kreaturer fra dette Land frembyde, og om det end maa erkendes, at den paa sin Indførsel baserede ikke ubetydelige Trafik her i Landet vilde blive stærkt berørt af en saadan Foranstaltning, kan det dog ikke være tvivlsomt, at de hertil knyttede Interesser om fornødent maatte vige for de ovennævnte langt videregaaende, og Ministeriet vilde derfor ikke tage i Betænkning at lade et slikt Forbud udgaa, saafremt en efter Omstændighederne tilstrækkelig Betryggelse ikke paa anden Maade lod sig tilvejebringe. Efter Raadsfærelse med Veterinærmyndighederne skjønner man imidlertid ikke rettere, end at det vil være muligt under Forudsætning af en loyal Medvirkning af Nabolandets Regjering, hvem et Indførselsforbud muligens ogsaa kunde berede Vanskeligheder, som man herfra selvselgelig kun ugjerne vilde foranledige. Ministeriet er derfor betænkt paa, ialtsald indtil videre, at indskrænke sig til at undergive Indførselen af levende Hornkvæg fra Sverig en lignende Kontrol som den, der alt er foreskrevet ligeoverfor Tydskland og England, og agter til den Ende, som Betingelse for, at svensk Kvæg for Fremtiden kan tillades indført her i Riget, at opstille følgende Fordringer, hvis nøjagtige Overholdelse paa det Strengeste vil blive paaset, nemlig:

at Indførselen kun maa finde Sted over Kjøbenhavn,

at intet svensk Kreatur af den nævnte Art maa landsættes her, medmindre det er ledsaget af et paa dets hidtidige Gjemsted af den, der enten har solgt det til direkte Udførsel eller har sendt det til Marked, for der at afhændes, udstedt Bevis, indeholdende Oplysning om, naar og hvor det er kjøbt eller tillagt, en Bewidnelse af, at det i mindst 4 Maanedes har været i Udstederens Besiddelse, samt eventuelt en Paategning om Markedsstedet,

at ethvert saadant Kreatur eller ialtsald alle fra samme Sted i Sverig hertil ankommande Kreaturer endvidere skulle være ledsagede af en af en autoriseret Dyrslæge udfærdiget Attest om, at der ikke paa Gjemstedet hersker nogen smitsom Sygdom hos Kvæget,

at Kreaturerne ved Ankomsten hertil underkastes Efterlysning af en Dyrslæge og derefter forblive opstaldede under Tilsyn af Veterinærpolitiet, uden hvis Tilladelse de ikke maa bortføres hverken til Slagtning, til Export eller til Henbringelse til noget andet Sted her i Landet, samt

at ethvert Kreatur, der ved Dyrslægeeftersynet maatte frembyde mistænkelige Sygdomstegn, paa Eierenes Beføjning bliver at holde affondret, saa længe dette maatte anses for nødvendigt, medmindre det strax slagtes.

Ministeriet har antaget, at Udenrigsministeriet muligens maatte finde det rigtigt at sætte den svenske Regjering i Kundskab om de saaledes paatænkte Foranstaltninger. Da disse imidlertid maa være trufne, forinden Kvægtrafikken ved Forarets Nærmelse tager fornøjet Opsving, og da der tillige maa levnes de herværende Importører nogen Tid til at træffe de i Overensstemmelse hermed fornødne Arrangementer, maa man tillige gjøre opmærksom paa, at man ikke vil kunne udsætte Anordningen af de paagældende Forholdsregler længer end til Midten af næste Maaned.

Bilag 7.

Gjenpart.

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 21de Februar 1881.

Da man endnu ikke fra Udenrigsministeriet har modtaget Meddelelse om Udfaldet af de Forhandlinger, som man formoder i Genhold til Skrivelse herfra af 19de f. M. ere bleve indledede med den Kongelige svenske Regjering angaaende den Kontrol, som Indførselen her til Landet af levende Hornkvæg fra Sverig fremtidig agtes undergivet, har man troet at burde henstille til det ærede Ministerium, om Afslutningen af disse Forhandlinger ikke maatte kunne fremskyndes, idet man ikke unblader at bemærke, at Udenrigsministeriet fremdeles maa fastholde Nødvendigheden saavel af, at de i den nævnte Skrivelse antydede Foranstaltninger blive trufne, som ogsaa af, at dette sker, forinden Indførselen ved Indtrædelsen af den mildere Værstid tager fornøjet Opsving, og at man derfor, saafremt der ikke forinden er tilvejebragt Overenskomst mellem de tvende Regjeringer, under ingen Omstændigheder vil se sig istand til at udsætte Udførelsen af de nævnte Foranstaltninger længer end til den 15de Marts førstkommende.